ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 21.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, *14-го Марта.* — 1847 — *Wilno.* PIĄTEK, *14-go Marca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Марта.

1-го числа сего Марта совершено было въ Придворномъ Соборѣ Зимняго Дворца, предъ Литургіею, Святое Крещеніе Его Императорскаго Высочества, Князя Евгенія Максимиліановича, въ присутствіи: Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ: Государя Наслѣдника Цесаревича, Государей Великихъ Князей Константина Николаевича, Николая Николаевича, Михаила Николаевича, Михаила Павловича, Государыни Княжны Маріи Максимиліановны, Принца Петра Ольденбургскаго и Его Велико-Герцогскаго Высочества Принца Александра Гессенскаго, знатныхъ обоего пола особъ, Дипломатическаго Корпуса, Генералитета, Гвардіи, Арміи и Флота Штабъ и Оберъ-Офицеровъ. Дамы были въ Русскихъ платьяхъ, а Кавалеры въ парадныхъ мундирахъ.

Высоконоворожденный Князь привезенъ былъ въ сей день, въ 11-мъ часу утра, изъ Маріинскаго въ Зимній Дворецъ, Г-жею Гофмейстериною Двора Государыни Великой Княгини Маріи Николаевны *Захаржевскою*, въ парадной каретѣ, цугомъ, въ сопровожденіи ѣхавшихъ, въ двухъ парадныхъ же каретахъ, въ одной—Шталмейстера Двора Ея Императорскаго Высочества, Графа *Віельгорскаго*, и въ должности Шталмейстера Двора Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Толстаго*, а въ другой—бабушки, кормилицы и мамы.

Предъ Высочайшимъ выходомъ, Церемоніймейстеръ Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Сабуровъ*, принесъ въ церковь орденъ Св. Андрея Первозваннаго, на золотомъ блюдѣ, и поставилъ на пріуготовленный столъ. При входѣ въ церковь, Ихъ Императорскія Величества были встрѣчены Высокопреосвященнымъ *Антоніемъ* Митрополитомъ Новгородскимъ и С. Петербургскимъ и знатнымъ Духовенствомъ, со Крестомъ и Святою водою. Высоконоворожденный несенъ былъ въ церковь Г-жею Гофмейстериною *Захаржевскою*, по сторонамъ шли, поддерживая подушку и покрывало, Шталмейстеръ Графъ *Віельгорскій* и въ должности Шталмейстера *Толстой*. По окропленіи водою, Его Императорское Высочество Герцогъ Лейхтенбергскій изволилъ выйти изъ церкви въ ближайшій покой. Въ сіе время Духовникъ Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Протоіерей *Бажиновъ*, приступилъ къ совершенію Святаго Крещенія. Воспріемниками были: Государь Императоръ, Его Королевское Высочество Принцъ Карлъ Баварскій, Ея Императорское Высочество Княжна Марія Максиміліановна и Ея Королев-

WIADOMOŚCI KRAJOWE

St. Petersburg, 8-go Marca.

Dnia 1-go Marca odbył się w Nadwornéj Cerkwi Zimowego Pałacu, przede mszą, obrzęd Chrztu św. Jego Cesarskiej Wysokości, Xięcia Eugeniusza Maxymilianowicza, w obec Ich Cesarskich Mości, Ich Cesarskich Wysokości: Cesarzewicza Następcy Tronu, Wielkich Xiążąt Konstantyna Nikołajewicza, Nikołaja Nikołajewicza, Michała Nikołajewicza, Michała Pawłowicza, Wielkiej Xiężniczki Maryi Maxymilianówny, Xięcia Piotra Oldenburskiego i Jego Wielko Xiążęcéj Wysokości Xięcia Alexandra Hessenskiego, znakomitych obójga płci osób, Ciała Dyplomatycznego, Jeneralitetu, Sztab- i Ober Oficerów Gwardyi, Armii i Floty. Damy były w narodowych Rossyjskich ubiorach, a Kawalerowie w paradnych mundurach.

Wysoce-nowonarodzony Xiąże przywieziony był tego dnia o 11 éj godz. z rana, z Pałacu Maryańskiego do Zimowego przez P. Mistrzynią Dworu Wielkiej Xiężny Maryi Nikołajewny, *Zacharzewską*, w paradnéj karecie, w towarzystwie jadących, w dwóch także paradnych karetach, w jednéj— Koniuszego Dworu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, Rzeczywistego Radzcy Stanu *Tolstoja*, a w drugiéj— akuszerki, mamki i dozorczyni.

Przed przyjściem Ich Cesarskich Mości, Mistrz Obrzędów, Rzeczywisty Radzca Stanu *Saburow*, przyniósł do cerkwi order Św. Andrzeja Pierwszego wezwania, na złotéj tacy, i złożył na przygotowanym stole. Przy wejściu Ich Cesarskich Mości do cerkwi, spotkał Ich Najprzewielebniejszy *Antoni*, Metropolita Nowgorodzki i St. Petersburgski, w orszaku znakomitego Duchowieństwa z krzyżem i wodą święconą. Wysoce-nowonarodzonego niosła do cerkwi P. Mistrzyni Dworu *Zacharzewska*; z obu stron szli, trzymając poduszkę i nakrycie, Koniuszy Hrabia *Wielhorski* i w obowiązku Koniuszego *Tolstoj*. Po skropieniu wodą święconą, Jego Cesarska Wysokość Xiąże Leuchtenbergski wyszedł z cerkwi do przyległego pokoju. W tym czasie Kapłan Ich Cesarskich Wysokości, Protojerej *Rażanow*, dopełnił obrzędu Chrztu św. Rodzicami Chrzestnemi byli: Jego Cesarska Mość, Jego Królewska Wysokość Xiąże Karol Bawarski, Jej Cesarska Wysokość Xiężniczka Marya Maxymilianówna i Jej Królewska Wysokość Dziedziczna Xiężniczka Marya Bawarska. Po Chrzcie św. Jego Wysokość Xiąże Leuchtenbergski wszedł na powrót do cerkwi, i wówczas

ское Высочество Наслѣдная Принцесса Марія Баварская. По совершеніи Святаго Таинства, Его Высочество Герцогъ Лейхтенбергскій изволилъ обратно войти въ церковь, и тогда началось отправленіе Высокопреосвященнымъ Митрополитомъ *Антоніемъ* Божественной Литургіи, во время коей Ея Императорское Величество изволила поднести Высоконоворожденнаго къ причащенію Святыхъ Божественныхъ Таинъ; а во время пѣнія: „*Да исполнятся уста наша*" Государь Императоръ изволилъ возложить на Него Орденъ Святаго Андрея Первозваннаго, который поднесенъ былъ, на золотомъ блюдѣ, Его Величеству, за болѣзнію Канцлера Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, и Вице-Президента Капитула, Церемоніймейстеромъ, Дѣйствительнымъ Статскимъ Совѣтникомъ Графомъ *Борхомъ*.

По окончаніи литургіи, Духовенство приносило въ церкви поздравленіе Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Его Императорскому Высочеству Герцогу Лейхтенбергскому.

Его Императорское Высочество Князь Евгеній Максимиліановичъ отвезенъ былъ въ Маріинскій Дворецъ, тѣмъ же порядкомъ, какимъ былъ привезенъ въ Зимній Дворецъ.

—

Высочайшими Грамотами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами орденовъ: Бѣлаго Орла, Товарищъ Министра Юстиціи, Тайный Совѣтникъ *Шереметевъ* (22-го Февраля); Св. Анны 1-й степени, Начальникъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Кавказскаго Округа, Генералъ-Маіоръ *Семчевскій*, и Св. Станислава 1-й степени, Начальникъ Штаба Черноморскаго Кавказскаго Войска, Генералъ-Маіоръ *Рашпиль* (19-го Февраля).

— Именнымъ Высочайшимъ Его Императорскаго Величества указомъ повелѣно быть Епископомъ Винницкимъ, Викаріемъ Подольской Епархіи, Настоятелю Московскаго второклассиаго Высокопетровскаго монастыря и Ректору Московской Академіи, Архимандриту *Евсевію*, и посвятить его въ Епископскій санъ въ С. Петербургѣ.

— Государь Императоръ, по удостоенію Комитета Гг. Министровъ согласно ходатайству Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, въ 10 день минувшаго Декабря. Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать подарки: Инспектору Минской Гимназіи Коллежскому Совѣтнику *Герману*, Надворныхъ Совѣтникамъ: Инспектору Ковенской Гимназіи *Васильеву*; Старшимъ Учителямъ Гимназій: Виленской, *Павловскому*, Ковенской *Красноумову*, Динабургской Архангельскому и Штатному Смотрителю Новогрудскаго Уѣзднаго Дворянскаго Училища *Мальцужинскому*, Коллежскимъ Ассесорамъ: Старшимъ Учителямъ: Виленскаго Дворянскаго Института *Чашницкому*, и Виленскаго Уѣзднаго Дворянскаго Училища *Молоховцу*; Учителю Рисованія Минской Гимназіи Коллежскому Секретарю *Мощинскому*: Помощникамъ Столоначальниковъ Канцеляріи Попечителя Бѣлорусскаго Учебнаго Округа, Титулярному Совѣтнику *Куликовскому*, Губернскому Секретарю *Судзиловскому*, и Письмоводителю Директора Училищъ Виленской Губерніи, Губернскому Секретарю *Станкевичу*.

Варшава.

1-го Марта вынуты по жребію слѣдующіе Номера Серій Удѣльныхъ Облигацій по займу въ 42,000,000, которые будутъ подвергнуты подробному тиражу 3 (15) Марта сего года:

Najprzewielebniejszy Metropolita *Antoni* zaczął odprawiać Mszą św., w czasie któréj Jej Cesarska Mość raczyła przynieść Wysoce-nowonarodzonego dla przyjęcia Przenajświętszego Sakramentu, a podczas śpiewu: „*Niech się napełnią usta nasze*", Cesarz Jego Mość raczył włożyć na Niego order Św. Andrzeja Pierwszego wezwania, który został podany na złotéj tacy, Jego Cesarskiej Mości, z powodu choroby Kanclerza Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, i Wice-Prezesa Kapituły, przez Mistrza Obrzędów, Rzeczywistego Radzcę Stanu Hrabiego *Borcha*.

Po Mszy św., Duchowieństwo składało w cerkwi powinszowania Ich Cesarskim Mościom i Jego Cesarskiej Wysokości Xięciu Leuchtenbergskiemu.

Jego Cesarska Wysokość Xiąże Eugeniusz Maxymilianowicz odwieziony został do Pałacu Maryańskiego, w tymże samym porządku, jak był przywieziony do Pałacu Zimowego.

—

Przez Najwyższe Dyplomata, Najłaskawiéj mianowani Kawalerami Orderów: Orła Białego, Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, Radzca Tajny *Szeremetiew* (22-go Lutego): Św Anny 1 éj klassy, Naczelnik Artylleryjskich Załog, Okręgu Kaukazkiego, Jenerał-Major *Semczewski*, i Św. Stanisława 1-éj klassy, Naczelnik Sztabu Czarnomorskiego Kaukazkiego Wojska, Jenerał-Major *Raszpil* (19 Lutego).

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz rozkazano być Biskupem Winnickim, Wikarym Dyecezyi Podolskiéj Przełożonemu Moskiewskiego drugiego stopnia Wysokopiotrowskiego monasteru i Rektorowi Akademii Moskiewskiéj, Archimandrycie *Euzebiuszowi*, i poświęcić go na Biskupa w Petersburgu.

— Jego Cesarska Mość, stosownie do uznania Komitetu PP. Ministrów, w skutek wstawienia się P. Ministra Narodowego Oświecenia, w dniu 10-m zeszłego Grudnia Najłaskawiéj raczył udarować podarkami: Inspektora Gimnazyum Mińskiego Radzcę Kollegialnego *Hermana*; Radzców Dworu: Inspektora Gimnazyum Kowieńskiego *Wasiliewa*; Starszych Nauczycieli Gimnazyi: Wileńskiego, *Pawłowskiego*, Kowieńskiego, *Krasnoumowa*, Dynaburgskiego *Archangielskiego*, i Etatowego Dozórcę Nowogrodzkiéj Szkoły Powiatowéj *Malcużyńskiego*; Kollegialnych Assesorów: Starszych Nauczycieli: Wileńskiego Dworzańskiego Instytutu *Czasznickiego*, i Wileńskiéj Szkoły Powiatowéj *Mołochowca*; Nauczyciela Rysunku Gimnazyum Mińskiego, Kollegialnego Sekretarza *Moszczyńskiego*, oraz Pomocników Stołonaczelników Kancellaryi Kuratora Białoruskiego Naukowego Okręgu, Radzcę Honorowego *Kulikowskiego*, Gubernialnego Sekretarza *Sudziłowskiego*, i Sekretarza Dyrekcyi Szkół Gubernii Wileńskiéj, Gubernialnego Sekretarza *Stankiewicza*.

Warszawa.

Dnia 1-go Marca wyciągnięto losem następujące Numera Seryj Obligacyj Udziałowych 42,000,000 pożyczki, które mają należeć do losowania szczegółowego w dniu 3 (15) Marca r. b.:

38, 59, 68, 80, 105, 123, 127, 131, 151, 154, 155, 161, 175, 178, 196, 274, 336, 381, 403, 406, 416, 430, 434, 436, 444, 488, 498, 536, 564, 578, 599, 656, 693, 724, 738, 740, 755, 761, 894, 923, 940, 953, 966, 973, 1,021, 1,029, 1,084, 1,150, 1,172, 1,179, 1,186, 1,215, 1,243, 1,305, 1,316, 1,329, 1,335, 1,336, 1,374, 1,513, 1,540, 1,549, 1,553, 1,566, 1,583, 1,627, 1,637, 1,655, 1,667, 1,688, 1,711, 1,752, 1,764, 1,775, 1,802, 1,805, 1,812, 1,846, 1,857, 1,864, 1,873, 1,913, 2,921, 1,971, 1,975, 1,976, 1,997, 2,021, 2,023, 2,029, 2,059, 2,108, 2,121, 2,171, 2,281, 2,284, 2,323, 2,372, 2,382, 2,389, 2,420, 2,467, 2,475, 2,494, 2,571, 2,581, 2,584, 2,587, 2,663, 2,677, 2,758, 2,780, 2,821, 2,833, 2,862, 2,894, 2,912, 2,926.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 5 Марта.

Говорятъ, что герцогъ Монпансье отправится въ Маѣ мѣсяцѣ, съ своею супругою, въ Мадритъ. Король Людовикъ Филиппъ пожаловалъ герцогу Ріанзаресу званіе герцога Монтмороса, и что герцогъ, недавно прибывшій въ Парижъ, намѣренъ поселиться во Франціи. Королеву Христину также ожидаютъ сюда на дняхъ. Носится слухъ, что она прибудетъ въ Парижъ, не для отдохновенія послѣ многотрудныхъ государственныхъ занятій, но чтобы заключить для Испаніи заемъ въ 50 мил. фр. Говорятъ также, что между Королевою Христиною и супругомъ царствующей Королевы возникли недоразумѣнія.

— Герцогиня Орлеанская, въ первый разъ послѣ кончины своего супруга, посѣтила на прошедшей недѣлѣ Олимпійскій театръ, чтобы юному парижскому графу предоставить возможность видѣть представленіе піесы „*французская революція*.“

— Въ *Gazette de France* утверждаютъ, что лордъ Пальмерстонъ увѣдомилъ французскаго посланника въ Лондонѣ, что четверный союзъ между Англіею, Франціею, Испаніею и Португаліею онъ считаетъ несуществующимъ. Въ этой газетѣ сообщаютъ также слухъ, что Донъ Франциско-де-Ассизъ, послалъ въ Римъ просьбу о расторженіи брака его съ Королевою Изабеллою. Въ сей газетѣ пишутъ далѣе слѣдующее: „Въ англійскихъ журналахъ сообщаютъ о нотѣ, посланной будто бы изъ Парижа въ Лондонъ съ увѣдомленіемъ, что французское правительство рѣшилось занять Балеарскіе острова. Мы можемъ увѣрить, что это извѣстіе совершенно ложно. Намъ сообщаютъ, что Тюльерійскій кабинетъ, желая уничтожить впечатлѣніе, которое вѣроятно произведено этимъ извѣстіемъ въ Англіи, и отвратить всякій предлогъ къ его повторенію, немедленно предписало, чтобы ни одинъ французскій корабль не останавливался у береговъ Балеарскихъ островов, хотя бы на короткое время. Сверхъ сего графу Сентъ-Олеру посланы инструкціи, чтобы онъ старался опровергнуть самыми положительными выраженіями опасеніе, которое, можетъ быть, англійское правительство имѣетъ въ этомъ отношеніи.“

— Лордъ Норменби былъ вчера на данномъ при дворѣ вечерѣ.

— Въ *Corsaire Satan* утверждаютъ, что не смотря на примиреніе между Г. Гизо и лордомъ Норменби, послѣдній черезъ три мѣсяца оставитъ Парижъ, а другой англійскій посолъ займетъ его мѣсто. Слышно, что лордъ Норменби снова просился въ отпускъ.

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ, что баронъ Буркене получилъ отъ дивана совершенное удовлетвореніе за оскорбленіе, оказанное французскому консулу въ Янинѣ (См. Турція).

— Эскадра, состоящая изъ пяти кораблей, имѣетъ вскорѣ выйти изъ Тулона и крейсировать въ виду Туниса.

6 Марта.

Король и Королева Бельгійскіе выѣхали третьяго дня въ Брюссель. Слухъ о поѣздкѣ Короля Леопольда въ Лондонъ оказался неосновательнымъ.

— Палата депутатовъ занималась сегодня, до публичнаго засѣданія, въ своихъ отдѣленіяхъ, соображеніемъ предложенныхъ проектовъ къ закону. Проектъ Г. Дювержье-де-Горанна, относительно избирательной и парламентской реформы, былъ по очереди первымъ предметомъ преній. Оппозиція собралась въ большомъ количествѣ по всѣмъ отдѣленіямъ. Пренія были продолжительны и жарки. Въ первомъ отдѣленіи, министръ публичныхъ работъ, земледѣлія и торговли, объявилъ себя противъ чтенія сего проекта въ палатѣ, увѣряя, что утвержденіе его причинило бы болѣе значительныя злоупотребленія, нежели нынѣшній избирательный законъ, и сверхъ сего навело бы подозрѣніе на правильность прежнихъ выборовъ. Не смотря на то, такъ какъ три отдѣленія объявили себя въ пользу проекта, то онъ и будетъ прочитанъ на публичномъ засѣданіи палаты.

8 Марта.

Принцъ Жуэнвильскій выѣхалъ вчера въ Тулонъ.

— Французскій посланникъ при испанскомъ дворѣ, графъ Брессонъ прибылъ въ Парижъ, и хотя отпускъ его последовалъ по случаю кончины его матери, однако участвовали въ этомъ и политическія причины,

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, 5 marca.

Słychać, że Xiążę Montpensier uda się z małżonką swoją, w miesiącu Maju, do Madrytu. Xiążę Rianzares, który przed kilką dniami przybył do Paryża, ma być mianowany przez Króla Ludwika Filipa Xięciem Montmoros i zamierza jakoby osiąść we Francyi. Królowa Krystyna jest także w tych dniach spodziewaną. Mówią, że przybywa do Paryża nie dla wypoczęcia po mozolnych sprawach państwa, ale w celu zawarcia dla rządu hiszpańskiego pożyczki w ilości 50 milionów fr. Mówią także, że między Królową Krystyną a małżonkiem panującéj Królowéj zaszły nieporozumienia.

— Xiężna Orleans raz piérwszy od śmierci swego małżonka, odwiedziła w przeszłym tygodniu teatr Olimpijski, aby małemu Hrabiemu Paryża dać widzieć sztukę, pod tyt.: *Rewolucya francuzka.*

— *Gazette de France* utrzymuje, że Lord Palmerston zawiadomił Posła francuzkiego w Londynie, iż traktat poczwórnego przymierza między Anglią, Francyą, Hiszpanią i Portugalią, uważa za zerwany. Powyższa gazeta zawiera także wiadomość, że Don Francisco de Assis posłał do Rzymu prośbę o rozwiązanie małżeństwa swego z Królową Izabellą. Daléj donosi jeszcze taż gazeta: „Dzienniki angielskie mówią o nocie, przesłanéj jakoby z Paryża do Londynu, z uwiadomieniem, iż rząd francuzki postanowił zająć wyspy Balearskie. Możemy stanowczo oświadczyć, iż ta wiadomość jest całkiem fałszywą. Zapewniają nas owszem, że gabinet Tuileryjski, przewidując wrażenie, jakie sprawić może ta wiadomość w Anglii i chcąc usunąć wszelki powód do jéj powtórzenia, wydał natychmiast rozkaz, aby żaden okręt francuzki nie zajmował stanowiska nawet na krótki czas, na wodach wysp Balearskich. Prócz tego posłano Hr. St. Aulaire instrukcye, aby wyraźnie starał się usunąć wszelkie obawy, jakieby ta okoliczność w rządzie angielskim wzbudzić mogła.“

— Zawczoraj, na dawanéj u dworu zabawie znajdował się Lord Normanby.

— *Corsaire Satan* utrzymuje, że pomimo pojednania między P. Guizot i Lordem Normanby, ostatni, w ciągu trzech miesięcy, opuści Paryż za urlopem, a inny Poseł angielski zajmie jego miejsce. Jakoż głoszą już, że Lord Normanby prosił znowu o urlop.

— *Journal des Débats* donosi, że Baron Bourqueney otrzymał od dywanu zupełne zadośćuczynienie za obrazę wyrządzoną P. Sabatier, francuzkiemu Konsulowi w Janinie. (Ob. Turcya).

— Dywizya z pięciu okrętów złożona ma wkrótce odpłynąć z Tulonu i krążyć pod Tunis.

Dnia 6 marca.

Król Belgijski wyjechał zawczoraj z małżonką swoją do Bruxelli. Podróż Króla Leopolda do Londynu okazała się wieścią bezzasadną.

— Izba Deputowanych zgromadziła się dziś przed publiczném posiedzeniem w swych biurach, dla roztrząśnienia przełożonych projektów do prawa i rozmaitych wniosków. Wniosek P. Duvergier de Hauranne względem wyborczéj i parlamentowéj reformy, był z porządku piérwszym przedmiotem rozpraw. Oppozycya bardzo licznie się zebrała we wszystkich biurach. Rozprawy były długie i żywe. W 1-m biurze, Minister robót publicznych, rolnictwa i handlu, oświadczył się przeciwko odczytaniu tego wniosku w Izbie, twierdząc, iż przyjęcie jego spowodowałoby większe nadużycie niż teraźniejsze prawo wyborcze, a nadto rzuciłoby cień podejrzenia na prawość dotychczasowych wyborców. Pomimo to, gdy trzy biura oświadczyły się za wnioskiem, zostanie on przeto odczytany na publiczném posiedzeniu Izby.

Dnia 8 marca.

Xiążę Joinville odjechał wczoraj do Tulonu.

— Hrabia Bresson, Poseł francuzki przy dworze hiszpańskim, przybył do Paryża, a lubo podróż jego za urlopem, spowodowaną została przez śmierć jego matki, jednakże zachodziły tu i przyczyny polityczne, z którėmi jest

съ которыми также въ связи и то обстоятельство, что Королева Христина, со всѣми членами своего семейства отъ втораго брака, намѣрена оставить Мадритъ. Въ Мадритѣ, правда, поговариваютъ, что она въ Парижѣ пробудетъ только два мѣсяца, но, по видимому, она не такъ скоро возвратится, или можетъ быть и вовсе не возвратится въ Испанію.

— 22-го числа м. м., прибыли въ Байонну изъ Лондона, графъ Гернанъ Поляко, бывшій комендантъ при Эспар еро, и Донъ Селестино Паредесъ, интендантъ, или министръ двора Эспартеро, во время его Регенціи, проѣздомъ въ Мадритъ, куда имъ дозволено возвратиться по силѣ амнистіи. Ихъ путешествіе состоитъ въ связи съ переговорами относительно возвращенія Эспартеро въ Испанію.

— Изъ Тулузы сообщаютъ, что Кабрера и Ланхестера дѣйствительно произвели высадку въ Каталоніи.

— Изъ Іерусалима увѣдомляютъ, что 20 Декабря прибылъ туда вновь назначенный англиканскій епископъ Г. Габатъ.

Англія

Лондонъ, 3 *Марта*.

Королева отправилась сегодня съ своимъ супругомъ и всѣмъ дворомъ въ Осборнгоузъ, на островъ Вайтъ.

— Нижняя палата занималась вчера дѣлами по внутреннему управленію, а именно предметами по церковнымъ владѣніямъ въ Ирландіи.

— Принцъ Албертъ принялъ выборъ въ канцлеры Кембриджскаго университета, что весьма многихъ удивило, потому что принцъ объявилъ, что онъ откажется отъ этого почетнаго званія.

— У графа Сентъ-Олера былъ вчера большой дипломатическій обѣдъ, на которомъ находились также лордъ Джонъ Россель и лордъ Пальмерстонъ.

— Канцлеръ казначейства объявилъ вчера парламенту о заключеніи займа въ 8 милліоновъ фунтовъ стерлинговъ, по 89½ за сто. Гг. Юмъ и Вилльямсъ удивлялись, что министры согласились на столь невыгодныя условія, и упрекали ихъ въ упущеніи изъ виду правилъ государственной экономіи. Канцлеръ казначейства объяснялъ дѣло; послѣ чего палата утвердила заемъ. Въ верхней палатѣ читанъ былъ во второй разъ билль о публичныхъ работахъ въ Ирландіи.

— Въ полуоффиціальной статьѣ *Daily News* изображаютъ опасность, угрожающую престолу Португальской Королевы, и приписываютъ предстоящее возвращеніе Дона Мигэля хотя не французскому вліянію, но все же послѣдствіямъ французской политики. Теперь же Франція не можетъ взирать спокойно на такой переворотъ въ этой странѣ, по причинѣ ея сосѣдства съ Испаніею; однако Лудовикъ Филиппъ не дерзаетъ прибѣгнуть къ четверному союзу, употребивъ его недавно во зло для фамильныхъ цѣлей. Король Бельгійцевъ принялъ этотъ трудъ на себя: каждый день пріѣзжаютъ курьеры этого государя къ Королевѣ Викторіи и другимъ важнымъ особамъ, чтобы достигнуть интервенціи въ Португаліи. Однако же, пишутъ въ *Daily News*, англійскій кабинетъ рѣшительно отказывается жертвовать деньгами и кровью, чтобы содѣйствовать распространенію Бурбонскаго владычества. Что касается до испанскаго престолонаслѣдія. Англія, какъ говорятъ, совершенно согласна теперь съ Пруссіею, и даже болѣе съ Австріею и Россіею, нежели съ Франціею. Эта перемѣна есть дѣло Лудовика Филиппа, Гг. Гизо и Брессона, которые уже теперь начинаютъ чувствовать ея послѣдствія, а чрезъ нѣсколько лѣтъ ощутятъ ихъ еще сильнѣе.

— Въ *M Chronicle* сообщаютъ: „Публика узнаетъ съ удовольствіемъ, что личныя недоразумѣнія, между лордомъ Норменби и Г. Гизо, улажены дружественнымъ образомъ и соотвѣтственнымъ чести и чувству обоихъ; этимъ удовлетворительнымъ происшествіемъ мы обязаны посредничеству австрійскаго посланника въ Парижѣ, гр. Аппони.

6 *Марта*.

Вчера и сегодня были въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ засѣданія кабинета.

— Графъ Грей предложилъ вчера въ верхней палатѣ, дабы приступлено было къ вторичному чтенію биллей о тюрьмахъ, коими предполагается сравнить тюрьмы Ирландскія съ англійскими. По силѣ этихъ биллей существующая нынѣ система наказаній, бу-

w związku ta okoliczność, że Królowa Krystyna, ze wszystkiemi członkami swéj familii z drugiego małżeństwa, zamierza opuścić Hiszpanią. Mówią wprawdzie w Madrycie, że jéj tam nieobecność tylko dwa miesiące potrwa, zdaje się wszakże, że nie tak prędko, albo że wcale nie powróci.

— Do Bajonny przybyli d. 22 z Londynu: Hr Hernan Polaco, były Komendant za Esparterego, i Don Celestino Paredes, Intendent czyli Mistrz dworu Esparterego w czasie jego Rejencyi, udając się do Madrytu, dokąd dozwolony im został powrót przez amnestyą. Podróż ich jest w związku z układami, dotyczącemi powrótu Esparterego do Hiszpanii.

— Z Tuluzy piszą, że Cabrera i Llanjostera rzeczywiście wylądowali w Katalonii.

— Donoszą z Jerozolimy, że nowo-mianowany Biskup Anglikański, P. Gabat, przybył tam 20 grudnia.

Anglia.

Londyn, 3 *marca*.

Królowa udała się dzisiaj z małżonkiem i całym dworem na wyspę Wight, do Osbornhouse.

— Izba Niższa zajmowała się sprawami administracyi wewnętrznéj, a mianowicie przedmiotami, dotyczącemi posiadłości kościelnych w Irlandyi.

— Xiążę Albert przyjął wybór na Kanclerza uniwersytetu Kembrydzkiego. Wypadek ten wielu zadziwił, z powodu, że Xiążę oświadczył się był naprzód przeciw przyjęciu tego urzędu honorowego.

— Hr. St Aulaire dawał onegdaj wielki obiad dla Ciała Dyplomatycznego, na którym znajdowali się także Lordowie: John Russell i Palmerston.

— Kanclerz Izby skarbowéj zawiadomił wczoraj Izby o zawartym układzie co do pożyczki 8,000,000 funt. i wymienił, że ta po 89½ za sto zaciągnioną została. PP. Hume i Wiliams dziwili się, że Ministrowie przystali na tak niekorzystne warunki, i zarzucali im, że spuścili z uwagi zasady ekonomii politycznéj. Kanclerz Izby skarbowéj usprawiedliwiał postępowanie rządu, poczém Izba przyjęła podane wnioski i pożyczkę utwierdziła. W Izbie Wyższéj odczytano po-raz drugi bil o robotach publicznych w Irlandyi.

— W półurzędowym artykule gazety *Daily News* mówią o niebezpieczeństwie grożącem tronowi Królowéj portugalskiéj, i przypisują mający nastąpić powrót Don Miguela, jeśli nie wpływowi Francyi, tedy przynajmniéj skutkom polityki francuzkiéj. Ale teraz sama Francya nie może patrzeć spokojnie na taką rewolucyą w tym kraju, z powodu sąsiedztwa jego z Hiszpanią; mimo to jednak Ludwik Filip nie śmie uciec się do poczwórnego przymierza, sam niedawno używszy go na złe dla swoich familijnych widoków. Król Belgijski przyjął na siebie załatwienie tego interessu: codzień przybywają gońcy tego Monarchy, do Królowéj Wiktoryi, tudzież do innych znakomitych osób, aby nakłonić ich do interwencyi w Portugalii. Atoli, jak piszą w tejże gazecie *Daily News*, gabinet angielski wzbrania się stanowczo kosztem pieniędzy, krwi swojego narodu przyczyniać się do rozszerzenia panowania domu Bourbonów. Co się tyczy następstwa tronu hiszpańskiego, Anglia, jak powiadają, zupełnie teraz porozumiała się z Prussami, a nawet więcéj z Austryą i Rossyą aniżeli z Francyą. Zmiana ta jest dziełem polityki Ludwika Filipa, tudzież PP. Guizota i Bressona, którzy już teraz zaczynają czuć jéj następstwa, a za lat kilka zapewne jeszcze je bardziéj poczują.

— *Morning-Chronicle* donosi: „Publiczność dowie się z zadowoleniem, że osobiste nieporozumienia między Lordem Normanby i P. Guizot załatwione zostały w sposób przyjacielski, odpowiedni honorowi i uczuciu obudwóch. Ten zaspakajający wypadek winniśmy pośrednictwu Hr. Appony, Posła Austryackiego w Paryżu.

Dnia 6 *marca*.

Wczoraj i dzisiaj odbywały się narady gabinetowe w Ministerstwie spraw zagranicznych.

— Hr. Grey wniósł wczoraj w Izbie Wyższéj powtórne odczytanie dwóch bilów o więzieniach, mających na celu porównanie więzień Irlandzkich z angielskiemi. Oba te bile zmienią dotychczasowy systemat karny, a mianowicie deportacyą do Australii; atoli więźniowie przewożeni

детъ измѣнена въ томъ, что преступники не будутъ впредь посылаемы въ Австралію, а на Бермудскіе острова и въ Гибралтаръ, гдѣ будутъ употреблены при публичныхъ работахъ.

— На обѣдѣ, данномъ Г. Пилемъ для избраннаго общества, изъ всѣхъ членовъ дипломатическаго корпуса, находился тамъ только графъ Сентъ-Олеръ.

— Члены общества, пекущагося о вспомоществованіи иностранцамъ, имѣли вчера годичное собраніе; изъ представленнаго отчета видно, что общество сіе, существующее уже 40 лѣтъ, оказало, въ теченіе этого времени, пособіе 70,926 лицамъ.

— 9-го числа с. м. имѣетъ быть предписано, чтобы по всему Королевству, въ послѣднихъ числахъ поста, совершена была общая молитва, для отвращенія голода и другихъ бѣдствій, угрожающихъ государству.

Бельгія.

Брюссель, 7 Марта.

Король и Королева прибыли вчера изъ Парижа, чрезвычайнымъ поѣздомъ, по желѣзной дорогѣ, и тотчасъ отправились въ замокъ Лекенъ. Въ тотъ же день пріѣхалъ сюда Бразильскій посланникъ при здѣшнемъ дворѣ.

— Въ палатѣ представителей утвержденъ сегодня, болшинствомъ 50 голосовъ противъ 17, законъ, по силѣ коего пустопорожнія земли, обработываемыя ихъ владѣтелями, могутъ быть покупаемы казною за соотвѣтственное вознагражденіе, и продаваемы другимъ земледѣльцамъ.

— Въ здѣшнемъ Монитерѣ пишутъ, что въ 1844 г., отправилось изъ Антверпена 2,961 выходцевъ, въ 1845 г. 5,221, а въ прошедшемъ году 13,187. Въ томъ же журналѣ описываютъ мѣры правительства къ облегченію способовъ къ переѣзду переселенцевъ.

Италія.

Римъ, 20 Февраля.

Болѣе обыкновеннаго занимаетъ вниманіе публики изданный сегодня эдиктъ относительно 40-дневнаго поста (*quadragezima*), который есть повтореніе мыслей и словъ Папы, съ которыми Его Святѣйшество обращался къ народу въ церкви *S. Andrea della Valle*. По объясненіи высшаго значенія церковнаго ученія относительно воздержанія, генералъ-викарій, кардиналъ Патрицци, говоритъ въ этомъ декретѣ, что Его Святѣйшество желалъ возобновить прежнее строгое соблюденіе 40-дневнаго поста, но имѣя въ виду поттоянно продолжающуюся чрезвычайную дороговизну, не только прежніе индульты утверждаетъ, но даже и распространяетъ ихъ. И такъ нынѣ разрѣшилъ монахамъ и монахинямъ, коихъ не обязываютъ особенные обѣты, употреблять кушанья съ коровьимъ масломъ въ продолженіе всего великаго поста, за исключеніемъ только шести дней: пепельной Среды, кануна св. Іосифа, кануна Благовѣщенія и послѣднихъ трехъ дней страстной недѣли, въ которые должно соблюдать строгій постъ.— ,,Мы призываемъ, — продолжаетъ кардиналъ Патрицци,—вѣрующихъ, чтобы въ продолженіе сего времени оставили увеселительные пиры, музыку и танцы, чѣмъ можно подать поводъ пребывающимъ въ нашемъ городѣ иностранцамъ къ удивленію и соблазну. Мы надѣемся, что въ настоящемъ году святая великая четыредесятница, а также правила и наставленія на счетъ пощенія въ назначенные дни, будутъ соблюдены строже обыкновеннаго. Святѣйшій Отецъ увидитъ изъ сего, что онъ не напрасно обращался къ своимъ чадамъ, что дѣти не забываютъ словъ своего отца. Преимущественнс намъ предстоитъ исполнить его желаніе, т. е. изгнать изъ сердецъ нашихъ холодность и равнодушіе, понять требованія времени и особенно заняться тѣмъ, что есть Божіе и что относится къ спасенію душъ нашихъ.“

— Торжество пепельной Среды, 17 числа Февраля, привело несмѣтныя толпы народа въ Римскія церкви. Въ Квириналѣ Его Святѣйшество, во время Литургіи, совершенной В. Пенитенціонаріемъ, кардиналомъ Кастракане, принялъ изъ его рукъ, стоя на колѣняхъ, обыкновенное посыпаніе пепломъ. За симъ Его Святѣйшество лично посыпалъ кардиналовъ и прочихъ находившихся при служеніи, пепломъ оставшимся отъ сожженныхъ пасхальныхъ пальмъ, произнося слѣдующія слова: *Mememento homo, quia cinis es, et in cenerem reverteris.*

będą do Bermud i Gibraltaru, gdzie do robót publicznych użytymi zostaną.

— Na obiedzie danym przez P. Peel dla wybranego towarzystwa, uważano Hr. St Aulaire jako jedynego członka Ciała Dyplomatycznego, który się tam znajdował.

— Towarzystwo wsparcia cudzoziemców odbywało wczoraj swoje doroczne posiedzenie; ze sprawozdania odczytanego dowiadujemy się, że towarzystwo pomienione istnieje od lat 40, i że z własnych środków udzieliło przez ten czas pomoc 70,925 osobom.

— Dnia 9 b. m. ma być wydany rozkaz, aby w całém królewstwie, w ostatnich dniach postu, odbył się powszechny dzień modłów, na odwrócenie głodu i innych klęsk grożących krajowi.

Belgia.

Bruxella, 7 marca.

Król i Królowa wrócili zawczoraj z Paryża, nadzwyczajnym pociągiem kolei żelaznéj, i natychmiast udali się do zamku Lacken. W tym samym dniu przybył Poseł Cesarza Brezylijskiego przy dworze Bruxelskim.

— Izba Reprezentantów przyjęła onegdaj większością głosów 50 przeciw 17, prawo, według którego grunta odłogiem leżące, jeżeli ich właściciel uprawiać nie chce, mogą być przez rząd za stosowném wynagrodzeniem wywłaszczane i innym gospodarzom rolnym sprzedawane.

— *Monitor* donosi, że w roku 1844 odpłynęło z Antwerpii 2,961 wychodzców, w roku 1845, 5·221, a w ubiegłym 13,187. Tenże sam dziennik umieścił przegląd środków przedsięwziętych przez rząd Belgijski, dla ułatwienia podróży wychodzcom.

Włochy.

Rzym, 20 lutego.

Więcéj jak zwykle zajmuje uwagę publiczną wydany onegdaj właśnie edykt, dotyczący postu 40-dniowego (*quadragesima*), będący niejako powtórzeniem myśli i słów Ojca św., któremi sam w kościele S. Andrea della Valle przemówił do ludu. Po wyjaśnieniu wyższego znaczenia przykazań kościelnych względem wstrzemięźliwości, Jeneralny Wikaryusz, Kardynał Patrizzi, mówi w rzeczonym edykcie, że Jego Świątobliwość pragnął bardzo odświeżyć dawną ścisłą normę zachowywania postu 40-dniowego, wszakże ze względu na trwającą ciągle nadzwyczajną drożyznę, nie tylko dawniejsze indulty potwierdza, ale je nawet rozszerza. I tak na teraz dozwolił zakonnikom i zakonnicom, których szczególne nie obowiązują śluby, używać pokarmów mięsnych w ciągu całego postu 40 dniowego; wyjąwszy tylko 6 dni: środę popielcową, wilię św. Józefa, wilię Zwiastowania P. Maryi, i ostatnie trzy dni wielkiego tygodnia, w które ścisły post zachować należy.— ,,Napominamy (mówi daléj Kardynał Patrizzi) wszystkich w Panu, aby w ciągu tego czasu zaniechali głośnych zabaw, muzyki i tańców: przez co daliby bawiącym w naszém mieście cudzoziemcom powód do podziwu i zgorszenia. Spodziewamy się, że w tym roku święty post wielki, oraz obowiązek i przepisy poszczenia w oznaczonych dniach, ściśléj jak zwykle zachowywane będą. Ojciec św. pozna z tego, że nie naprózno mówił do swych dzieci, że dzieci nie zapominają słów ojca. Nadewszystko usiłujmy spełnić życzenia Jego, abyśmy odrzuciwszy z serc naszych oziębłość i obojętność, zrozumieli potrzebę czasu, i zajęli się przedewszystkiem tém, co jest Bozkie i co dotycze zbawienia dusz naszych.“

— Uroczystość Środy popielcowéj zgromadziła w d. 17 b. m. krocie wiernych do Kościołów Rzymu. Na Kwirynału Ojciec św. assystował mszy wielkiéj, celebrowanéj przez W. Penitencyonaryusza, Kardynała *Castracane*, i przyjął na kolanach z rąk jego zwykłe posypanie popiołem. Następnie sam Ojciec św. udzielił Kardynałom, i innym na mszy obecnym, pozostały popiół ze spalonych palm wielkanocnych, wymawiając te słowa: *Mememento homo, quia cinis es, et in cenerem reverteris.*

— Донынѣ существовалъ въ Римѣ старый обычай, по которому депутаты здѣшняго еврейскаго общества, въ тотъ день, когда начинается карнавалъ, во 2 часу по полудни, отправлялись въ Капитолій, гдѣ сидящему на престолѣ первому сенатору должны были на колѣняхъ подносить дань, состоящую изъ 800 скуди, и вмѣстѣ просить дозволенія жить имъ въ Римѣ въ продолженіе слѣдующаго года. Послѣ того сенаторъ давалъ требуемое дозволеніе грубымъ тономъ, который несоотвѣтствуетъ духу нашего времени. Его Святѣйшество отмѣняя нынѣ на всегда этотъ обычай среднихъ вѣковъ, повелѣлъ, чтобы сія дань была взносима безъ соблюденія упомянутаго обряда.

22 Февраля.

Третьяго дня, происходила у Папы замѣчательная аудіенція турецкаго посла. Невѣроятное множество любопытныхъ собралось на площади Монте-Кавалло и на улицахъ, по которымъ проѣзжалъ посолъ. Около полудня Шекибъ-Эфенди подъѣхалъ къ папскому дворцу; предъ каретою его шли четыре лакея въ парадной римской ливреѣ и подлѣ нихъ два турецкіе служителя. Въ первой каретѣ сидѣлъ посолъ одинъ, въ богатѣйшемъ одѣяніи, въ турецкой чалмѣ и съ саблею, которой ефесъ блисталъ брилліантами. Подлѣ этой кареты и слѣдующей, въ которой сидѣли секретарь, драгоманъ и еще третій турецкій чиновникъ, шли по два турецкіе служителя. Въ Папскихъ покояхъ была собрана дворянская гвардія (*Anticamera doppia*), что бываетъ только въ чрезвычайно рѣдкихъ случаяхъ. Въ большой залѣ сидѣлъ Папа на тронѣ въ великолѣпномъ облаченіи; по правую руку Его Святѣйшества стоялъ кардиналъ филологъ Мецофанти. Когда карета посла прибыла во дворецъ, дворянская гвардія двинулась на большое крыльцо и построилась въ два ряда. Посолъ, съ секретаремъ, драгоманомъ и третьимъ чиновникомъ, прошелъ чрезъ аванзалу, въ которой присоединился къ нимъ, въ качествѣ драгомана, Патеръ Арсеніо, знающій турецкій языкъ; посолъ говоритъ только по-турецки. Приблизившись къ престолу, онъ и его свита низко поклонились, и посолъ занялъ небольшое сѣдалище, приготовленное для него насупротивъ трона. Шекибъ былъ такъ пораженъ окружавшимъ его великолѣпіемъ и необыкновеннымъ зрѣлищемъ, что приступилъ къ произнесенію своей турецкой рѣчи только тогда, когда кардиналъ Мецофанти ободрилъ его нѣсколькими турецкими словами. По окончаніи рѣчи Патеръ Арсеніо испросилъ у Папы позволенія прочесть, для большей точности, переводъ этой рѣчи. Содержаніе ея было слѣдующее: „Султанъ радуется о выборѣ Пія IX; онъ посылаетъ ему свое дружеское привѣтствіе, желаетъ ему счастія и надѣется, что на будущее время оба двора будутъ находиться въ болѣе тѣсныхъ сношеніяхъ. Папа отвѣчалъ только слѣдующими словами: „Благодарю Бога, что я дожилъ до этого расположенія ко мнѣ; благодарю Султана за его вѣжливость и также за то, что его выборъ палъ на васъ,“ которыя были немедленно переданы Патеромъ Арсеніо по-турецки. По приказанію перваго церемоніймейстера, Монсиніора де Линя, всѣ присутствующіе удалились, за исключеніемъ Его Святѣйшества, кардинала Мецофанти, посла, Патера Арсеніо. Тайная аудіенція продолжалась двадцать минутъ; послѣ того посолъ посѣтилъ кардинала-статсъ-секретаря.

— Кардиналъ статсъ-секретарь нѣсколько уже дней боленъ, и потому не находился при аудіенціи турецкаго посланника. „Замѣчательно то, пишутъ въ одной изъ римскихъ газетъ,— что самый упорный врагъ христіанъ, турецкій Султанъ, присылаетъ посла съ почтеніемъ къ главѣ католической церкви, и что этотъ же посолъ былъ принимаемъ въ переднихъ Папскихъ комнатахъ непримиримыми врагами Порты, Мальтійскими рыцарями.

— Назначеніе постояннаго турецкаго посольства въ Римѣ, можно считать вѣрнымъ.

— Сегодня снова вывезли отсюда, подъ конвоемъ, четыре повозки нищихъ обоего пола, задержанныхъ на улицахъ при собираніи милостыни.

Неаполь, 13 *Февраля.*

Герцогъ Шимей, поднесшій Королю грамоты, коими онъ аккредитованъ въ званіи бельгійскаго посланника, займется заключеніемъ трактата о торговлѣ и судоходствѣ.

— Горы около столицы покрыты снѣгомъ, и уже нѣсколько дней стоятъ здѣсь морозы. Изверженіе Ве-

— Dotychczas trwał w Rzymie dawny zwyczaj, że Deputowani od tutejszéj gminy Izraelskiéj, w dniu, w którym się karnawał zaczyna, o god. 2 z południa, udawali się do Kapitolu, gdzie siedzącemu na tronie piérwszemu Senatorowi podawać musieli na klęczkach daninę z 800 skudów złożoną, i zarazem upraszać o dalsze pozwolenie zamieszkiwania w Rzymie przez rok następny. Poczém Senator, w sposób duchowi naszych czasów nieodpowiedni, i bardzo niedelikatny, to jest trącając nogą proszącego, udzielał żądane pozwolenie. Ojciec św. znosząc teraz na zawsze ten średniowiekowy zwyczaj, polecił, aby danina ta, bez żadnych owych upakarzających obrzędów prywatnie była uiszczaną.

Dnia 22 *lutego*

Onegdaj odbyło się godne uwagi posłuchanie Posła tureckiego u Papieża. Niezliczone tłumy ciekawych zgromadziły się na placu Monte Cavallo i na ulicach, przez które Poseł przejeżdżał. Około godz 12 zbliżył się Szekib do pałacu Papiezkiego; przed pojazdem jego szło cztérech, strojnie po Rzymsku ubranych służących, oraz dwaj służący Tureccy. W piérwszym pojeździe siedział sam Poseł, ubrany w najbogatsze suknie, w turbanie na głowie i z szablą u boku, któréj rękojeść iskrzyła się od drogich kamieni. Przy tym pojeździe, jako też przy następnym, w którym siedzieli: sekretarz, tłómacz i jeszcze trzeci urzędnik turecki, szło także po dwóch służących tureckich. W pokojach Papiezkich zgromadzona była w nadzwyczaj rzadkich tylko okolicznościach zbierająca się gwardya szlachecka (*Anticamera doppia*). W wielkiéj sali, w całéj świetności i blasku majestatu, siedział na tronie sam Papież, mając po prawéj stronie Kardynała Mezzofanti. Jak skoro pojazd Posła stanął przed pałacem, gwardya szlachecka udała się na wielkie schody i utworzyła podwójny szpaler. Poseł, wraz z sekretarzem, tłómaczem i trzecim towarzyszem, przeszedł przez piérwszą salę, gdzie się z jego orszakiem połączył, jako tłumacz, Ojciec Arsenio, znający dobrze język turecki; Poseł bowiem umie tylko swój rodzinny język. Zbliżywszy się do tronu, on sam, i jego towarzysze, oddali naprzód nizki pokłon Ojcu św., poczém Szekib Effendi zajął miejsce na niewielkiem krześle, przygotowaném dlań naprzeciw tronu. Poseł tak był zmięszany otaczającą go świetnością i niezwyczajnym widokiem, że dopiéro gdy Kardynał Mezzofanti, przemówiwszy doń po turecku, dodał mu nieco odwagi, zaczął swoję turecką przemowę. Po skończeniu jéj, Ojciec Arsenio upraszał o pozwolenie Papieża, aby dla większéj dokładności, mógł odczytać przekład téj mowy. Treść jéj była następująca: „Sułtan cieszy się z wyboru Piusa IX, przesyła mu najserdeczniejsze pozdrowienie, życzy wszelkiego szczęścia, i ma zarazem nadzieję, że na przyszłość ściślejsze związki istnieć będą między obudwóma dworami.“ Papież odpowiedział w te słowa: „Dziękuję mojemu Bogu, że mi pozwolił dożyć tego dowodu łaski swojej dla mnie; dziękuję Sułtanowi za jego uprzejmość, i dziękuję mu także, za wybór osoby Posła.“ Słowa te Ojciec Arsenio natychmiast po turecku powtórzył. Na skinienie piérwszego Mistrza ceremonii, Mons. de Ligne, wszyscy obecni oddalili się z sali, oprócz Jego Świątobliwości, Kardynała Mezzofantego, Posła i Ojca Arsenia. Tajne posłuchanie trwało 20 minut; poczém Poseł odwiedził Kardynała Sekretarza Stanu.

— Kardynał Sekretarz Stanu jest od kilku dni słabym i dla tego nie był obecnym przy posłuchaniu Posła tureckiego. „Szczególném to jest zjawiskiem obecnego czasu,— pisze jeden z dzienników Rzymskich,—że najzaciętszy nieprzyjaciel Chrześcian, Sułtan turecki, przysyła Posła z uszanowaniem do Głowy katolickiego Kościoła, i że tenże Poseł przyjmowany był w przedpokojach Papiezkich przez zaprzysięgłych nieprzyjaciół Porty, Kawalerów Maltańskich.“

— Z pewnością mówią, że wkrótce przysłany tu będzie stały Poseł turecki.

— Dziś wywieziono ztąd znowu pod eskortą policyi, cztéry wozy żebraków obojéj płci, na ulicy ujętych.

Neapol, 13 *lutego.*

Xiążę Chimay złożył Królowi pismo, uwierzytelniające go w charakterze Posła Belgijskiego, i zaraz zajmie się układami w przedmiocie traktatu handlowego i żeglugi.

— Przyległe stolicy góry okryte są śniegiem, a od kilku dni ostre dokucza zimno. Wezuwijusz przestaje wybu-

зувія начинаетъ ослабѣвать и теченіе лавы уменьшается; вся гора покрыта снѣгомъ до селенія Резины.

Испанія.

Мадритъ, 22 Февраля.

Королева все еще не соглашается отозвать изъ Каталоніи генерала Бретона, который по причинѣ болѣзни находится въ Солсонѣ.

— Англійское правительство извѣстило нашъ кабинетъ, что оно не перенесетъ равнодушно вооруженной интервенціи Испаніи въ дѣлахъ Португаліи.

— Слышно, что часть стоящей на Тагѣ англійской эскадры, получила предписаніе отплыть въ Тунисъ и Болеарскіе острова, для наблюденія за движеніями французской флотиліи.

— Одинъ пѣхотный полкъ отправленъ будетъ изъ Севиллы въ Каталонію.

— Здѣсь носится молва, будто бы правительственная португальская эскадрилла подъ Опорто, перешла на сторону инсургентовъ, что Донъ Мигэль сдѣлалъ высадку въ Португаліи, и что Са-да-Бандейра появился въ Алгарвіи. Первая молва подтверждается извѣстіемъ, напечатаннымъ въ *Heraldo*.

— Вчера, въ церкви Аточской Богоматери, происходило отпѣваніе тѣла герцога Сарагосскаго Палафокса; сегодня, смертные останки перевезены будутъ въ Сарагоссу и преданы землѣ. Въ прошедшемъ году, во время пребыванія французскихъ принцевъ, покойный герцогъ отрѣшенъ былъ отъ должности начальника лейбъ-гвардіи за то, что выразилъ противное мнѣніе на счетъ бракосочетанія герцога Монпансье; по этому, во время выноса его тѣла не было придворныхъ экипажей, но Англійскій посланникъ прислалъ свою карету.

— Карлисты, ворвавшіеся 16 числа въ Серверу, въ полдень оставили этотъ городъ и вечеромъ вступили въ Гунсону. Находившійся тамъ отрядъ въ 30 челов., заперся въ одномъ изъ домовъ и стрѣлялъ по Карлистамъ; но когда они начали угрожать сожженіемъ дома, отрядъ положилъ оружіе и добровольно присоединился къ Карлистамъ. Начальствовавшему надъ симъ отрядомъ офицеру дозволили отправиться въ Серверу. Въ 5 часовъ, по полудни, Карлисты выступили изъ Гунсоны, и ночевали въ Иборгѣ, гдѣ пробыли до полудня 17 числа; королевскимъ же солдатамъ, кои присоединились къ нимъ, объявили, что они могутъ удалиться, если добровольно не хотятъ слѣдовать далѣе съ ними. Нѣсколько солдатъ, пожелавшихъ воспользоваться этимъ дозволеніемъ, получили отъ Карлистовъ паспорты и деньги, и уже прибыли въ Лериду. Карлисты повсюду плотятъ наличными деньгами за все нужное, и никого не преслѣдуютъ за политическій образъ мыслей. Самъ Тристани объявилъ жителямъ Серверы, что они ничего не должны опасаться, что карлисты не партизаны, но только Испанцы, защищающіе дѣло націи.

— Вчера разнесся здѣсь слухъ, что Тристани овладѣлъ промышленнымъ городомъ Игуаладою (между Серверою и Барселоною), и взялъ находившуюся такъ публичную казну, и за симъ отправился въ Марторелло, находящуюся въ 4 миляхъ отъ Барселоны.

— Всѣ начальства городовъ, лежащихъ надъ морскимъ берегомъ, получили предписаніе о задержаніи Донъ Мигэля въ случаѣ прибытія его въ Испанію.

24 Февраля.

Увѣряютъ, что Королева Христина отправится чрезъ нѣсколько недѣль въ Парижъ. Въ *Tiempo* утверждаютъ, что отъѣздъ вдовствующей Королевы былъ бы столь же важнымъ событіемъ, какъ и смерть Фердинанда VII.

— Инфантъ Донъ Генрикъ написалъ къ Королевѣ изъ Барселоны письмо, въ которомъ изъясняя, что онъ рѣшился никогда не вступать въ бракъ съ иностранкою, и что поклялся въ вѣрности Доннѣ Еленѣ де Кастеля Шелли Фернандесъ де Кордова, умоляетъ, чтобы Ея Величество подтвердила данное ему на словахъ обѣщаніе и изъявила свое соизволеніе на этотъ союзъ. Министры имѣли продолжительное совѣщаніе по предмету письма инфанта.

— Находящіеся въ столицѣ генералъ-капитаны: Мансо, Павія и Санцъ отправятся немедленно къ своимъ мѣстамъ въ Валенсію, Валладолидъ и Гренаду.

— Въ Каталоніи всѣ важнѣйшіе пункты велѣно занять войсками, а для преслѣдованія мятежниковъ послать иррегулярныя войска.

chać i wypływ ławy znacznie się zmniejsza. Góra okryta jest śniegiem aż do Rezyny.

Hiszpania.

Madryt, 23 lutego.

Królowa wzbrania się jeszcze odwołać z Katalonii Jenerała Breton, który leży chory w Solsonie.

— Rząd angielski zawiadomił nasz gabinet, że nie ścierpi zbrojnéj interwencyi Hiszpanii do Portugalli.

— Słychać, że część stojącéj na Tagu eskadry angielskiéj otrzymała rozkaz udania się do Tunis i do wysp Balearskich, w celu uważania poruszeń flotylli francuzkiéj.

— Jeden półk piechoty ma odpłynąć z Sewilli do Katalonii.

— Rozchodzi się tu wieść, że rządowa eskadrylla portugalska pod Oporto, przeszła do powstańców, że Don Miguel wylądował w Portugalii, i że Sa da Bandeira ukazał się w Algarbii. Piérwszą z tych wieści potwierdza *Heraldo*.

— Ciało zmarłego Xięcia Saragossy, Palafoxa, było wczoraj wystawione uroczyście, w kościele Atocha, przy którym mieszkają inwalidzi; dzisiaj zaś odprowadzono zostało do Saragossy, gdzie będzie pogrzebane. Zmarły, za przybyciem w roku zeszłym Xiążąt francuzkich, pozbawiony był stopnia szefa gwardyi przybocznéj, ponieważ się niechętnie przeciw małżeństwu Xięcia Montpensier oświadczył; dla tego też w jego orszaku pogrzebowym nie widziano powozów dworskich; natomiast Poseł angielski wysłał swoję karetę urzędową.

— Karliści, którzy d. 16 wtargnęli do Cervera, opuścili w południe to miasto i wieczorem weszli do Guisony. Znajdujący się tam oddział 30 żołnierzy cofnął się do jednego z domów i strzelał do Karlistów. Ale gdy ci zagrozili podpaleniem domu, żołnierze złożyli broń i dobrowolnie połączyli się z Karlistami. Dowodzącemu niemi oficerowi pozwolono udać się do Cervery. O godz. 5-éj wieczorem Karliści wyszli z Guisony i nocowali w Iborra, gdzie zabawili aż do południa d. 17; żołnierzom zaś królewskim, którzy się z nimi połączyli, oświadczyli, że mogą się oddalić, jeżeli dobrowolnie daléj z nimi udać się nie chcą. Kilku żołnierzy chcących korzystać z tego pozwolenia, otrzymali od Karlistów paszporta i pieniądze i stawili się w Lerida. Karliści płacą wszędzie gotówką za wszelkie potrzeby i nikogo nie prześladują za zdania polityczne. Sam Tristany oświadczył mieszkańcom Cervery, że niczego obawiać się nie powinni; że Karliści nie są partyzantami, lecz tylko Hiszpanami broniącymi sprawy narodu.

— Onegdaj rozeszła się tu wieść, że Tristany zajął przemysłowe miasto Igualada (pomiędzy Cerverą i Barceloną), zabrał znajdujące się tam kassy publiczne, i potém udał się do Martorell, o 4 mile od Barcelony.

— Wszystkie władze miast nadmorskich otrzymały polecenie przytrzymać Don Miguela, jeśliby wylądował w Hiszpanii.

Dnia 24 lutego.

Mówią z pewnością, że Królowa Krystyna za kilka tygodni wyjedzie do Paryża. Gazeta *Tiempo* utrzymuje, że wydalenie się Królowéj wdowy byłoby równie ważnym wypadkiem dla Hiszpanii, jak śmierć Ferdynanda VII-go.

— Infant Don Henryk napisał do Królowéj list z Barcelony, w którym wystawiwszy jéj, że dał sobie słowo nigdy nie żenić się z cudzoziemką, i że przed Bogiem poprzysiągł wiarę Donnie Elenie de Castella Shelly Fernandez de Cordova, błaga Królowę najpokorniéj aby mu ustnie dane pozwolenie potwierdzić i wejść w te związki dozwolić raczyła. List Infanta był przedmiotem długich narad Ministrów.

— Obecni tu Kapitanowie Jeneralni: Manso, Pavia i Sanz, mają się natychmiast udać na miejsce swego urzędowania do Walencyi, Valladolid i Grenady.

— W Katalonii wszystkie ważniejsze miejsca osadzone będą wojskiem, a półki nieregularne wysłane zostaną na ściganie powstańców.

— Генералъ капитанъ Аррагоніи выступилъ изъ Саррагосы 23-го с. м. съ четырьмя ротами пѣхоты, отрядомъ кавалеріи и артиллеріи. Говорятъ, онъ двинулся въ нижнюю Аррагонію.

— Правительство южно-американской экваторской республики извѣстило, отъ 6-го Декабря, здѣшняго своего генеральнаго консула, банкира и депутата Риваса, что оно до сего времени не предприняло еще никакихъ непріязненныхъ мѣръ противъ Испаніи, однако рѣшило выдавать денежныя вспомоществованія и земли всѣмъ принадлежащимъ къ экспедиціи генерала Флореса испанскимъ нижнимъ чинамъ и унтеръ-офицерамъ, кои, прибывъ въ экваторскую республику, оставятъ его.

— Новый министръ внутреннихъ дѣлъ разрѣшилъ возвратиться въ Испанію 48 лицамъ, которыя исключены были изъ амнистіи; въ числѣ ихъ находится избранный въ депутаты Гомезъ-де-ла-Серна, послѣдній министръ внутреннихъ дѣлъ при Эспартеро.

Турція.

Константинополь, 10 *Февраля.*

Съ французскимъ пароходомъ получено здѣсь 4 числа донесеніе на счетъ оскорбительнаго обхожденія, которому турецкій посланникъ въ Аѳинахъ, Г. Мусурусъ подверся со стороны Короля на придворномъ балѣ, и слѣдовательно въ присутствіи всѣхъ своихъ сотоварищей, потому поводу, что дѣйствуя по духу данной ему инструкціи, отказалъ королевскому адъютанту въ посвидѣтельствованіи паспорта, даннаго ему въ Константинополь. О впечатлѣніи, какое произвело на диванъ оскорбленіе, нанесенное представителю Султана, можно судить изъ той поспѣшности, съ которою турецкіе министры произвели того же числа совѣщаніе по сему происшествію, для избранія соотвѣтственнаго пути дальнѣйшаго поведенія по сему дѣлу. Результатъ сего совѣщанія утвержденъ былъ Султаномъ на другой день, и правительственный пароходъ имѣлъ тотчасъ отправиться въ Пирейскую гавань, пробыть тамъ всего 24 часа, и если бы въ продолженіе сего времени со стороны греческаго правительства требуемое удовлетвореніе, то есть, если бы президентъ министровъ не испросилъ лично извиненія у Г. Муссуруса, и неисходатайствовалъ письма у Короля къ Султану, въ коемъ изъявлено было бы сожалѣніе о случившемся происшествіи: турецкое посольство должно было на томъ же пароходѣ отправиться обратно въ Константинополь, а спустя три мѣсяца, если бы еще греческое правительство не оказало ни какого удовлетворенія, пребывающій здѣсь греческій посланникъ имѣлъ получить паспорты и всѣ дипломатическія сношенія съ Греціею имѣли быть прекращены. Изъ сего видно, что Порта одобряетъ поведеніе своего посланника въ Аѳинахъ.

— 18-го Января, въ Янинѣ произведено нарушеніе общаго спокойствія фанатическою чертію. Тамошній французскій консулъ, по просьбѣ престарѣлаго, больнаго и лишеннаго зрѣнія греческаго вице-консула, старался защитить отъ пытки двухъ Грековъ, кои будучи обвинены въ совершенномъ смертоубійствѣ Мусульманина, но но чѣмъ ни уличены, защищали свою невинность. Онъ и успѣлъ въ этомъ отчасти. Одинъ изъ заключенныхъ Грековъ былъ уже подвергаемъ пыткѣ, какъ вдругъ Г. Сабатіе, освободилъ его, вмѣстѣ съ его товарищемъ, на коего приходила очередь, и передалъ ихъ подъ покровительство греческаго вице-консула. Но взволнованная этимъ чернь, собравшись въ многочисленности около французскаго консульскаго дома, шумѣла, кричала, требовала выдачи узниковъ, полагая, что они тамъ скрыты. Зачинщики уже ворвались было на дворъ, но консулъ со своими кавасами прогналъ ихъ за ворота и заперъ оныя, не получивъ, ни онъ самъ ни кавасы никакого поврежденія отъ пистолѣтныхъ выстрѣловъ. Французскій посланникъ въ Константинополѣ, баронъ Буркене потребовалъ уже удовлетворенія по сему предмету.

— Kapitan Jeneralny Aragonii wyszedł z Saragossy d. 23, z cztérema kompaniami piechoty, oddziałem jazdy i artyleryi; mówią, że się udał do Niższéj Aragonii.

— Rząd południowo-amerykańskiéj Rzeczypospolitéj Ecuador zawiadomił pod dniem 6 grudnia swego tutejszego Konsula Jeneralnego, bankiera i Deputowanego Rivas, że do owego czasu nie przedsięwziął jeszcze żadnych nieprzyjacielskich przeciwko Hiszpanii kroków, jednakże postanowił udzielać wsparcie pieniężne i grunta wszystkim należącym do wyprawy Jenerała Flores żołnierzom i podoficerom hiszpańskim, którzy za przybyciem do Ecuador odłączą się od niego.

— Nowy Minister spraw wewnętrznych udzielił pozwolenie na powrót do Hiszpanii 48 osobom, które z amnestyi wyłączone były; pomiędzy niemi znajduje się wybrany na Deputowanego Gomez de la Serna, ostatni Minister spraw wewnętrznych za Esparterego.

Turcya.

Konstantynopol, 10 *lutego.*

Francuzki parostatek pocztowy przywiózł tu dnia 4 wiadomość o obrażającém obejściu, jakiego P. Mussurus, Poseł turecki w Atenach, doznał od Króla na balu dworskim, a zatém w obec wszystkich swoich kolegów, z powodu, że w duchu instrukcyi swoich działając, odmówił adjutantowi królewskiemu wizy paszportu wydanego do Konstantynopola. O wrażeniu, jakie sprawiła na Dywanie obraza wyrządzona Reprezentantowi Sułtana sądzić można z szybkości, z jaką Ministrowie Tureccy odbyli tegoż dnia naradę nad tym wypadkiem, w celu obrania stosownéj drogi dalszego postępowania w téj sprawie. Wypadek téj narady zyskał nazajutrz przyzwolenie Sułtana, i parostatek rządowy miał udać się natychmiast do portu Pireus, zabawić tam tylko 24 godzin, i jeżeliby w tym przeciągu czasu nie nastąpiło ze strony rządu greckiego żądane zadośćuczynienie, to jest, jeśliby Prezes Ministrów nie przeprosił osobiście P. Mussurus, i nie wyjednał od Króla listu do Sułtana, w którymby wynurzone było ubolewanie nad zaszłym wypadkiem; poselstwo tureckie miało na tymże parostatku wrócić do Konstantynopola, a po upływie trzech miesięcy, jeśliby jeszcze rząd grecki nie dał żadnego zadosyćuczynienia, rezydujący tu Poseł grecki miał otrzymać paszporta i wszelkie dyplomatyczne stosunki z Grecyą miały zostać zerwane. Z tego okazuje się, że Porta pochwala postępowanie Posła swego w Atenach.

— W Janinie zaszło d. 18 stycznia naruszenie spokojności publicznéj, przez fanatyczne pospólstwo. Tameczny Konsul francuzki, P. Sabatier, na prośbę osłabionego wiekiem, zchorzałege i niewidomego Wice-Konsula greckiego, starał się zasłonić od tortur dwóch Hellénów, którzy obwinieni o popełnione niedawno zamordowanie Muzułmanina, ale niczém nie przekonani, obstawali przy swojéj niewinności. Jakoż udało mu się to tylko w części. Jeden z uwięzionych Greków był już daremnie dręczony, gdy nadszedłszy P. Sabatier, oswobodził go wraz z towarzyszem jego, na którego koléj przyjść miała, z rąk dręczycieli, i oddał pod opiekę greckiego Wice-Konsula. Ale oburzone tém pospólstwo, skupiło się tłumnie przed Konsulat francuzki, złorzecząc, krzycząc, i domagając się wydania więźniów, których mniemało tam być ukrytemi. Przywódzcy już byli właśnie wtargnęli na dziedziniec, kiedy Konsul z Kawasami swoimi wypędził szczęśliwie napastników za bramę i takową zaryglował, nie doznawszy ani on, ani Kawasowie, żadnego uszkodzenia od świszczących z ulicy kul pistoletowych. Poseł francuzki w Konstantynopolu, Baron Bourqueney, udał się już z prośbą do Dywanu o zadosyćuczynienie w tym względzie.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳикс. Глберга—Печ. позвол. 14-го Марта 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*